

de med attester og så det at fastholde signalet til ansvarlige ledere og bestyrelser osv. om, at man i det daglige skal have en skærpet opmærksomhed omkring adfærd; at man altså stadig væk har det ansvar, at man ansætter trænere og laver aftaler med trænere og ledere, man har et ansvar for de medlemmer, der er i foreningen, har ansvaret for at være opmærksom på, at der ikke er nogen, der har en adfærd, der adskiller dem fra andre, og som kunne indikere, at der er den slags sygdomstegn.

Virkeligheden er, at selv om vi nu gør indhentelse af børneattester obligatorisk, er det ikke en vandtæt garanti for, at der ikke er nogen med den sygdom, der kan komme i nærheden af børn og unge. For det første starter man ikke med at stå i et register, inden man er straffet, og det vil sige, at den sidste sikkert ikke er født endnu.

Så den opmærksomhed er vigtig, og den er nødvendig, og jeg noterer mig da også, at vi har en meget ansvarlig ledelse i vort foreningsarbejde, der er opmærksom på den problemstilling.

Nu har vi så set et lovforslag her, der har taget højde for, skal vi sige, den usikkerhed, der var, da vi behandlede et lignende lovforslag, nemlig spørgsmålet om, hvordan det vil blive håndteret i forskellige ministerier. Og nu er bekendtgørelserne altså vedlagt som signal om, at der er en rød tråd i det, koordineret af Kulturministeriet. Og det vil sige, at de syv ministerier nu har signaleret, hvordan man vil løse opgaven på hver sit område.

Der er foretaget nogle klare afgrænsninger, sådan at de spørgsmål, der måske var sidst, og som stod en anelse uklart, om, hvem der var omfattet, nu er meget klart og præcist afgrænset. Spørgsmålene gik f.eks. på: Hvis nu en person skal være træner for en aften, fordi træneren, der skulle have lilleputholdet, er syg, kan det så slet ikke lade sig gøre, fordi man ikke på forhånd havde indset, at man skulle have en attest?

Nej, sådan er det ikke. Der er klare signaler om, at man skal være en vis periode i foreningen, et vist antal gange. Og det er ret logisk, fordi der så opbygges et tillidsforhold til børn og unge, som fører til, at man så kan begå de seksuelle overgreb, som man måske har opbygget forholdet med henblik på. Det kunne der siges meget om, men det er altså en klar afgrænsning.

Kl. 18.25

Så er der spørgsmålet om retssikkerheden, som kan bekymre, når nu følsomme personop-

lysninger kommer ud til ganske almindelige mennesker. Ja, det er rigtigt. Og der mener jeg faktisk, at vi må foretage et valg, der går på, om vi vil tage hensyn fuldt ud til vore børn eller til eventuelle pædagogiske muligheder for at komme i nærheden af vore børn og unge. Mit valg er klart, og det er: Vi vælger hensynet til vore børn.

Derfor noterer vi med tilfredshed den signalværdi, der nu er i, at hovedorganisationerne bliver inddraget, sådan at man der professionelt kan støtte en foreningsledelse, der måske bliver udsat for at få en positiv attest, sådan at de ikke ligger og flyder; altså at man får et struktureret forløb, sådan at de foreningsledere, der får en positiv attest, får den professionelle rådgivning fra de her landsorganisationer, som påtager sig den opgave, som jeg mener det er fint at de påtager sig, nemlig at administrere de her følsomme oplysninger. Så vi får nu en struktur med det her lovforslag, som jeg mener bliver god.

Hvis vi går til det frivillige foreningsarbejde, kan vi læse i dagspressen, at der faktisk er mange foreningsledere, der efterlyser, at det her bliver obligatorisk, så det ikke er et spørgsmål om nyfikenhed eller andet, der skal afgøre, om de indhenter attester, men at de får et signal om herfra, at det gør man bare.

Så jeg tror, vi er på rette vej med det her lovforslag, som Venstre altså kan støtte med de bemærkninger, der her er givet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der er ingen af os, der uenige i formålet om at prøve at begrænse, at der sker overgreb på børn, men jeg vil gerne høre, om hr. Leif Mikkelsen virkelig mener, at alle tvivlsspørgsmål er ryddet af vejen med det forslag, der ligger nu med de udkast til bekendtgørelser; om det f.eks. er krystalklart, hvorfor pedeller skal være omfattet på det ene område og ikke på det andet område.

Så er der en ting, som jeg er lidt optaget af, nemlig sanktionerne. Hvis nu man ikke har sørget for at indhente de her attester, mener hr. Leif Mikkelsen så, at en idrætsforening f.eks. skal kunne få frataget hele sit tilskud, eller hvad er det, der skal være rimelige sanktioner? Og hvor klart mener hr. Leif Mikkelsen at det skal fastsættes i lovforslag og bekendtgørelser, hvilke sanktioner der kan blive tale om?